

HUMANITARNE AKTIVNOSTI ZA NAŠEGA ERIKA MARČETU, učenika 2.a razreda OŠ Viktora Cara Emina, Lovran

Početakom 2. polugodišta ove školske godine rastužila nas je vijest o Erikovoj bolesti. U školi ga je jako zaboljela glava. Otišao je kući, a zatim u bolnicu.

Nakon 1. operacije glave Erik je bio dobro. Posjećivali smo ga i bodrili. Donosili smo mu slatkiše, plišance i križaljke koje je najviše volio rješavati. Priželjkivali smo njegov brzi oporavak i povratak u školsku klupu.

Kad smo već bili sigurni da izlazi iz bolnice, njegovo se zdravlje naglo pogoršalo. Umjesto povratka u školu Erik je morao na još jednu operaciju, puno složeniju i opasniju od one prve. Jako smo se brinuli i strepili kad je bio, kako su nam rekli, u komi. To je trajalo puna 3 tjedna.

Nitko nije bio sretniji od nas kad smo čuli da se probudio. Našoj sreći nije bilo kraja.

No, na žalost, naša radost nije dugo potrajala. Rekli su nam da ga ne možemo posjećivati u bolnici, da mu je potreban mir i da mora puno spavati.

Dok čekamo da se Erik naspava, da mu izliječe tešku bolest, mi mislimo na Erika. Odlučili smo financijski pomoći njegovom tati kako bi mogao boraviti što više s njim u bolnici da ga tješi, da ga drži za ruku kada ga najviše boli i kada prima kemoterapiju. Naša učiteljica Ivanka Basan, naši roditelji i svi učitelji naše škole prikupili su nešto novaca i odnijeli su ih Erikovom tati u bolnicu.

A mi? Svaki slobodan trenutak koristimo kako bismo napravili što više figurica, sličica, suvenira, mašnica... Mame, tate i učiteljica je s nama i svi nam pomažu. Sve to što napravimo ponuditi ćemo dobrim ljudima koji žele pomoći i koji mogu izdvojiti nekoliko kuna. Napravili smo i plakate i polijepili ih po gradu i školi.

18. svibnja 2012. kada smo proslavljali Dan naše škole, u predvorju smo izložili sve naše uratke i uratke koje su nam poklonili učenici nižih razreda naše škole, Mladi knjižničari, vjeronaučne skupne iz Moščeničke Drage i drugi. Strpljivo smo stajali i čekali. Naš štand je napokon privukao pozornost mnogih ljudi. Svi su željeli pomoći. Zauzvrat smo im poklanjali naše uratke.

Prikupili smo mnogo novaca, jedva da je stalo u našu razrednu kasicu. Nakon što su se posjetioci razišli, svi smo zajedno s učiteljicom i roditeljima otišli u našu učionicu. Pobrojili smo prikupljeni novac. Našem veselju nije bilo kraja. Bilo je ukupno 4025,00 kuna. Nadamo se da će to biti dovoljno da tata ostane s Erikom barem dok završi kemoterapija, a onda....

.....opet ćemo se dogovoriti i učiniti sve da nam Erik ozdravi!!!!

Učenici 2.a razreda
OŠ Viktora Cara Emina
Lovran